

δὲν ἀποκαλεῖται σύζυγος ἄπλως τοῦ Ντολφῆ· ἐν στίχ. 14 ἀποκαλεῖται ρητιὸν ρουμπίνα γυνὴ τοῦ μακαρίτη καπετάν ἀποστόλη καὶ ἐν Verso, στίχ. 1, ρητιὸν ρουπίνας. Τοῦτο σημαίνει εἴτε ὅτι τὸ πατρικόν της ἐπώνυμον ἡτο ρουμπίνα (στίχ. 14), εἴτε ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῆς ἔκαλεῖτο ρουμπίνα, ὑποδηλουμένη οὕτω πρὸς διάκρισιν.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος πρὸς διάκρισιν καὶ ἐπὶ ὑπάνδρων ἔτι γυναικῶν μαρτυρεῖται εἰς τὰ ἐπόμενα ἔγγραφα 69, 70. Πάντως εἴτε τὸ ρουμπίνα θεωρηθῇ ὡς πατρικὸν ἐπώνυμον τοῦ Ρηνιοῦ, εἴτε ὡς ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς, ὑποδηλωτικὸν τῆς ταυτότητός της, ἐπέχον οἶονεὶ θέσιν ἐπωνύμου, ἐπιρρωνύει ὅσα παρατηρῶ ἐν 4, 6 καὶ ἴδιως 27 καὶ 19.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι καντζιλερικὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ὅσων ἀναπτύσσω ἐν 67 καὶ ἐπόμενως ἐπίσημον. Συντάκτης αὐτοῦ εἶναι ὁ ἐν στίχοις 20 - 21 καντζιλάριος, ὅστις καὶ ὑπογράφει. Τὸ Ρηνιὸν δὲν ὑπογράφει ἴδιοχείρως. Ἡ ὑπογραφή της (στίχ. 14 - 15) ἔχει τεθῆ διὰ χειρὸς τοῦ καντζαλαρίου. Τοῦτο ἡτο προφανῶς ἀρκετὸν διὰ τὴν ἐγκυρότητα, μὴ ἀπαιτούμενης ρητῆς μνείας.

Τὸ πληρεξούσιον εἶναι γενικόν, ἀτε παρέχον εἰς τὸν Ν. Γρυπάρην τελείαν καὶ παντοίαν ἔξουσίαν διὰ νὰ εἰσακούεται εἰς κάθε τῆς ὑπόθεσιν καὶ περιουσίαν ἔως νὰ γυρίσῃ ἀπὸ βασιλεύουσαν καὶ εἰ τι ἥθελε ἀποφασίσει νὰ εἴη καλὰ ἀποφασισμένα καὶ καλὰ καμωμένα χωρὶς νὰ τὸν διασείζῃ ποάς (στίχ. 7 - 10). Ὡς πληρεξούσιος δὲ ἡτο καὶ ἀμεσος ἀντιπρόσωπος, ὡς ἀνεπτύχθη ἐν 66.

Ἡ Ἱος εἶχε καὶ ἴδιον βοεβόδαν (στίχ. 16). Περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ βοεβόδα βλέπε N. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ, Τὸ ἐν ‘Ελλάδι δημόσιαιν δικαιον ἐπὶ τουρκοκρατίας, Ἀθῆναι 1882, σελ. 89. M. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Ἡ Πελοπόννησος κατὰ τὴν δευτέραν τουρκοκρατίαν, Ἀθῆναι 1939 σελ. 84, 86. I. ΒΙΣΒΙΖΗ, Ἡ κοινοτικὴ διοίκησις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν, ἐν L’Héllénisme Contemporain, 29 Μαΐου 1953, σελ. 192, καὶ γαλλιστὶ L’administration communale des Grecs pendant la domination turque, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 226. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος μαρτυρουμένη ὑπαρξίας βοηβότα νίου ἐν ἔτει 1806, ὅστις ἡτο σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀνώτατος διοικητὴς τῆς νήσου κατὰ τὰ ἵσχυοντα προκειμένου περὶ τῶν Κυκλαδῶν, ἵσως νὰ ὀφείλεται εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἀν ἀκολουθήσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ N. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 119, ἰστορούμενα.

- 1 Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτροπικοῦ καὶ ἐμμαρτυρικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον
- 2 ὅτι σήμερον τὸ κερὰ ρητιὸν καὶ γυνὴ τοῦ μακαρίτου καπετάν ἀπο-
- 3 στόλη ντολφῆν ἔστοντας καὶ νὰ ἥθελησεν νὰ ἀπέλθην εἰς βασιλεύουσαν
- 4 διὰ νὰ θεωρήσῃ κάθε ὑπόθεσιν τοῦ μακαρίτου ἀνδρός της καπετάν ἀπο-
- 5 στόλη
- 6 λοιπὸν εἰσὲ ὅσον διάστημα καιροῦ ἥθελε σταθῆ εἰς βασιλεύουσαν ἡ ρητεῖσα

7 έαυτόν της τὸν τζελεπῆ νικολάκη γρυπάρην τοῦ δποίου τοῦ δίδει τελείαν καὶ
8 παντοίαν ἔξονσίαν διὰ νὰ εἰσακούεται εἰσὲ κάθε της ὑπόθεσιν καὶ περιου-
 σίαν

9 ἕως νὰ γνωίσῃ ἀπὸ βασιλεύουσαν καὶ εἴ τι ἥθελε ἀποφασίσει νὰ εἴραι
10 καλὰ ἀποφασισμένα καὶ καλὰ καμωμένα χωρὶς νὰ τὸν διασείσῃ τινὰς
11 καὶ εἰς ἔνδειξιν ἔγινε καὶ παρὸν ἐπιτροπικὸν εἰς τὴν κοινήν μας
12 καντζιλαρίαν καὶ νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν (καὶ τὴν) ἴσχὺν ἐν παντί.

13 A[≠]M.

14 » οηνὶδ οουμπίνα γυνὴ τοῦ μακαρίτη καπετάν || 1806: αὐγούστου 23: νιος
15 ἀποστόλη στέργω εἰς τὰ ἄνωθεν

2^α X. 16 μᾶρκος σιγάλας βοηβότας νίον μαρτυρῶ

3^η X. 17 σταῦρος β.μ.ο.χ.....

4^η X. 18 γγα... μπάος μάρτυς

5^η X. 19 λούης μπάος μάρτυς

1^η X. 20 Νικόλας . λ. Καντζαλά-
21 φις των κοινοῦ δ καὶ γράψα(s)

Μάρτυς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

6^η X. 1 ἐπιτροπικὸν τοῦ μητριοῦ

2

οουμπίνας

69 - 71

Τὰ ἔπομενα τοία ἔγγραφα ἀφοροῦν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Ἀποκαλύπτουν μικράν τινα πτυχὴν περιουσιακῆς διενέξεως ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας Μπάου, ἥτις ἥχθη πρὸς λύσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Δὲν μᾶς ἀποκαλύπτουν, ἀτυχῶς, οὕτε τὴν ἔξελιξιν τῆς διαφορᾶς, οὕτε τὴν τελικὴν αὐτῆς τύχην. Χρησιμεύουν δμως εἰς τὴν ἔξηγησιν ἄλλων προβλημάτων, γεννωμένων ἐκ τῶν ἔγγραφων 41 καὶ 42-43. Ἐκ πρώτης βεβαίως δψεως τὰ παρόντα ἔγγραφα ὠφειλον νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς οἰκογενείας Μπάου, περιέλαβον δμως ταῦτα εἰς τὸ παρὸν τῆς οἰκογενείας Γρυπάρη, διότι ἡ Μοσχουδάκι Κωνσταντίνου Μπάου κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἥν ἀναγκάζεται νὰ διεκδικήσῃ τὰ προσβαλλόμενα δίκαιά της κατὰ τῶν μελῶν τῆς πατρικῆς της οἰκογενείας, ἔχει ἔξελθει πλέον ταύτης καὶ εἶναι σύζυγος τοῦ Ἀποστόλη Γρυπάρη, δν ὑπανδρεύθη ἐν ἔτει 1825. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ διαφορὰ καθίσταται διένεξις μέλους τῆς οἰκογενείας Γρυ- πάρη πρὸς τὴν οἰκογένειαν Μπάου.

